

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.14/2022/4.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. május 25. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az alárendeltek jelenlétében elkövetett parancs iránti engedetlenség büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 volt címzetes rendőr törzsőrmester vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2022. január 14. napján kihirdetett 43.Kb.103/2021/11. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott függelemsértő cselekményeit (II. és III. tényállási pont) 1 rendbeli szolgálati tekintély megsértése vétségének [Btk. 447. § (1) bekezdés a) pont] és 1 rendbeli parancs iránti engedetlenség vétségének [Btk. 444. § (1) bekezdés] minősíti.

A vádlott terhére rótt szolgálatban kötelességszegés vétségének [Btk. 438. § (1) bekezdés, III. tényállási pont] megállapítását mellőzi.

Enyhítésül a vádlottal szemben kiszabott közérdekű munka büntetésre, valamint annak átváltoztatására vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzi.

A vádlottal szemben kiszabott lefokozást önálló katonai büntetésként tekinti kiszabottnak.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2022. január 14. napján kihirdetett 43.Kb.103/2021/11. számú ítéletével Terhelt1 volt címzetes rendőr törzsőrmester vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rendbeli, folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségében [Btk. 438. § (1) bekezdés], 2 rendbeli szolgálati tekintély megsértésének vétségében [Btk. 447. § (1) bekezdés a) pont] és 1 rendbeli szolgálatban kötelességszegés vétségében [Btk. 438. § (1) bekezdés], ezért őt – halmazati büntetésül – 56 óra könnyű fizikai munkakörben eltöltendő közérdekű munka büntetésre és lefokozás katonai büntetésre ítélte. Rendelkezett a közérdekű munka önhibából eredő el nem végzése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, és kötelezte a vádlottat 14.713 forint bünygyi költség megfizetésére.

[2] A kihirdetett ítélettel szemben a tárgyaláson jelenlévő ügyész a vádlott terhére fellebbezést jelentett be eltérő jogi minősítés megállapítása érdekében. A vádlott az ítéletet tudomásul vette.

[3] Az ügyészség írásban előterjesztette fellebbezése indokolását. Előre bocsátotta, hogy az I. és II. tényállásban írt cselekmények jogi minősítésével kapcsolatban az elsőfokú bírósággal egyetért. Álláspontja szerint ugyanakkor a vádlott 2021. január 11. napjától 2021. január 20. napjáig betegállományba került, és a 2021. január 19-i kontrollvizsgálat alkalmával a szakpszichológus fegyveres szolgálat alóli mentesítését javasolta egy hónap időtartamra. Mivel a vádlott nem vehette fel a szolgálati lőfegyverét, ezért nem volt az eredetileg vezényelt járőrszolgálatba küldhető, így 2021. január 21. napján tanú5 rendőr őrnagy szóbeli utasítása szerint a vádlottnak 8 és 16 óra között irodai munkát kellett végeznie, aznapi feladata – többek között – kézzel írott jegyzőkönyvek begépelése volt. Álláspontja szerint azt a tény, hogy a vádlott hivatali munkaidő rendben dolgozott és nem vezényléses szolgálatot látott el, az aznapi szolgálati dokumentumok, továbbá a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai is alátámasztják. Mindezek alapján a szolgálatban kötelességszegés vétségét a vádlott tényállási elem hiányában nem követhette el. Ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, és a vádlott bűnösségét a III. tényállási pont tekintetében a Btk. 444. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő, alárendeltek jelenlétében elkövetett parancs iránti engedetlenség büntetében állapítsa meg.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.78/2022/2. számú átiratában az ügyészi fellebbezést a minősítés körében módosítással, egyben kiegészítéssel tartotta fenn. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a releváns bizonyítékokat beszerezte, azokat megfelelően értékelve, a vádlott beismerése mellett állapította meg a tényállás I-III. részeit. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az ítéleti történeti tényállás I., II. és III. része is hiányos, illetve a II. rész cselekmény tekintetében az elsőfokú bíróság tényből tényre hibásan következtetett. A tényállás I. része kiegészítendő azzal, hogy a vádlott 2019. november 1. napjától 2021. április 24. napjáig a egyéb2 Közlekedésrendészeti Osztályán járőr beosztást látott el. A tényállás II. részét szükséges azzal kiegészíteni, hogy 2021. január 21. napján tanú5 rendőr őrnagy a Közlekedésrendészeti Osztály vezetőjeként, továbbá tanú3 rendőr őrnagy osztályvezető helyettesként ugyancsak előjárója volt a vádlottnak. Az ítéleti tényállás II. részéből mellőzendő, hogy a vádlott 2021. január 21. napján járőrszolgálatba volt vezényelve, ugyanitt

azonban rögzíteni kell, hogy e napon a vádlott 08:00 és 16:00 óra között hivatali időben ügyfeldolgozó, irodai feladatot látott el Közlekedésrendészeti Osztály Balesethelyszínelő és Vizsgálati Alosztály leíró helyiségében, tanú5 rendőr őrnagy aznapi szóbeli rendelkezése folytán. Az ítéleti tényállás III. részét álláspontja szerint ki kell egészíteni azzal, hogy a tényállásbeli napon a egyéb2 Közrendvédelmi Osztályától 06:00 és 18:00 óra közötti időben a szolgálatirányító parancsnoki szolgálatban vezényelt tanú2 rendőr őrmester alárendeltje volt tanú5 rendőr őrnagynak. A fellebbviteli főügyészség az ítéleti tényállást e kiegészítésekkel már felülbírálatra alkalmas tartotta. A főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, okszerű következtetést vont le a vádlott elkövetéskori tudattartamára, szándékára és bűnösségére nézve, és törvényesen minősítette az I. tényállási pontban írt szolgálati, továbbá a II. tényállási pontban tanú3 rendőr őrnagy sérelmére elkövetett függelemsértő katonai vétségét. Azonban megítélése szerint anyagi jogszabályt sértően tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a III. tényállási pontban írt cselekményt szolgálati vétségként és nem függelemsértő bűncselekményként minősítette. Jogi álláspontja szerint a vádlott 2021. január 21. napján irodai ügyfeldolgozó feladatot volt köteles ellátni, nem közlekedési járőr feladatokat, mivel nem volt közterületi őrszolgálatba vezényelve. A vádlott az ítéleti tényállás II. pontjában rögzített, tanú5 rendőr őrnaggyal szemben tanúsított tekintélyt sértő magatartása az ítéleti tényállás III. pontjában foglaltak szerint parancs iránti engedetlenségbe fordult át, több alárendelt jelenlétében. Ugyanakkor ennek során nyíltan, kifejezetten nem tagadta meg az irodába való visszatérésre irányuló parancsot és az előjárója szó nélküli hátrahagyása sem értékelhető a Btk. 444. § (3) bekezdés a) pont II. fordulata szerinti magatartásként, ezért a főügyészség álláspontja szerint csak az alapeseti megállapításnak van helye. Utalt rá, hogy a töretlen bírói gyakorlat alapján a parancs iránti engedetlenség vétségébe a szolgálati tekintély megsértésének vétsége beleolvad. Jelen ügyben a tényállás II. és III. pontjában leírt vádlotti magatartás tekintélysértő magatartás, melynek végén szembe helyezkedett a szolgálati előjárója egyedi tevése utasító parancsával. E vádlotti magatartás azonban nem objektívizálódott a parancs megtagadásában, és feltűnően durva sem volt. Minderre tekintettel a fellebbviteli főügyészség a történeti tényállás fentiek szerinti kiegészítésére és pontosítására tett indítványt, továbbá ezen módosításokból következően arra is, hogy a másodfokú bíróság a vádlott II. és III. tényállási pontban írt magatartását egységesen a Btk. 444. § (1) bekezdésbe ütköző parancs iránti engedetlenség vétségének minősítse, egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[5] Az ügyészség által bejelentett fellebbezés tartalmára figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdés alapján teljeskörűen bírálta felül. Ebből következően a másodfokú bíróság vizsgálta az ügyben az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét. A másodfokú bíróság a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen járt el.

[6] A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tárgyalás során a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat is betartotta, a vádlott az eljárásban törvényes jogait maradéktalanul gyakorolhatta, az eljárásban résztvevő személyek – a vádlott és a tanúk – figyelmeztetése a törvényi előírásoknak megfelelően történt.

[7] Az ítéltábla katona tanácsa előzményként megállapította, hogy a Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség a 2. Nyom.2013/2020. számú vádiratban Terhelt1 volt rendőr törzsőrmestert a Btk. 438. § (1) bekezdésének III. fordulatába ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségével, 2 rendbeli, a Btk. 447. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző szolgálati tekintély megsértésének vétségével és a Btk. 444. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő, alárendeltek jelenlétében elkövetett parancs iránti engedetlenség büntetével vádolta. Indítványozta a vádlott lefokozását és a vádlott bűnügyi költségek megfizetésére kötelezését.

[8] Az elsőfokú bíróság az ügyben előkészítő ülést tartott, ahol a Be. 500.§ (2) bekezdésében és a Be. 185. §-ában meghatározott kioktatást követően a vádlott bűnösségét a váddal egyezően beismerte, egyúttal lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. Személyi körülményeiről a vádlott az előkészítő ülésen nyilatkozott. Az elsőfokú bíróság a 43.Kb.103/2021/5-I. számú végzésével a vádlott beismerését, valamint a tárgyaláshoz való jogáról történő lemondását nem fogadta el, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint a III. vádpontban írt cselekmény a vádtól eltérően a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségének minősülhet. Ezek alapján az elsőfokú bíróság tárgyalásra tért át.

[9] A tárgyaláson a vádlott a váddal egyezően beismerte bűnösségét és vallomást tett. Az elsőfokú katonai tanács a tényállás megállapításához szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének kellő mértékben eleget tett.

[10] A törvényszék kihallgatta a vádlottat, továbbá tanú5 rendőr őrnagy és tanú3 rendőr őrnagy tanúkat, és ismertette az ügyben keletkezett érdemi okirati bizonyítékokat, köztük a parancsnoki kivizsgálás anyagát, a rendőri jelentéseket, szolgálatra vonatkozó okmányokat, a mobiltelefonnal rögzített videofelvételt, tanú6 titkársági ügykezelő, tanú4 baleseti helyszínelő és tanú1 rendőr őrnagy alosztályvezető nyomozati tanúvallomásait.

[11] Az elsőfokú katonai tanács az ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a bűnügyben releváns bizonyítékokat, megvizsgálta, azokat egyenként és együttesen értékelve, a vádlott beismerése mellett állapította meg az ítéleti tényállást.

[12] A fellebbviteli bíróság egyetértett a fellebbviteli főügyészség álláspontjával, s ennek megfelelően a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az ítélet történeti tényállását kiegészíti az alábbiak szerint:

Az I./ tényállási pont első bekezdését a nyomozati iratok 211. naplósám alatti parancsnoki jellemzésben rögzítetteknek megfelelően azzal egészíti ki, hogy: „A vádlott 2019. november 1. napjától 2021. április 24. napjáig a egyéb2 Közlekedésrendészeti Osztályán járőr beosztást látott el.” Az ítélet II./ tényállási pontjának első bekezdését – tanú5 rendőr őrnagy tárgyaláson tett vallomása, továbbá tanú3 rendőr őrnagy ismertetett nyomozati vallomása alapján – azzal egészíti ki, hogy: „tanú5 rendőr őrnagy közlekedésrendészeti osztályvezető és tanú3 rendőr őrnagy osztályvezető-helyettes a vádlott előjárói voltak 2021. január 21. napján.” A fellebbviteli bíróság egyúttal az ítéleti tényállás II./ pontjának 4. sorából mellőzi azt a részt, miszerint „a vádlott 2021. január 21. napján járőrszolgálatba volt vezényelve.” Ehelyett azzal egészíti ki, hogy: „A havi szolgálat tervezetet jóváhagyó tanú5 rendőr őrnagy aznapi szóbeli rendelkezése folytán a vádlott 2021. január 21. napján 8 óra 00 perc és 16 óra 00 perc közötti hivatali időben ügyfeldolgozó, irodai feladatot látott el a Közlekedésrendészeti Osztály Balesethelyszínelő és Vizsgálati Alosztály leíró helyiségében.”. Az ítéleti tényállás III./ pontját az ismertetett feljelentés (nyomozati iratok 85. naplósám) és tanú2 rendőr őrmester ismertetett nyomozati tanúvallomása (nyomozati iratok 183. naplósám) alapján azzal egészíti ki, hogy: „2021. január 21. napján a egyéb2 Közrendvédelmi Osztályától 6 óra 00 perc és 18 óra 00 perc közötti időben szolgálatirányító parancsnoki szolgálatba vezényelt tanú2 rendőr őrmester alárendeltje volt e szolgálatban a közlekedésrendészeti osztályvezető tanú5 rendőr őrnagynak.”

[13] Az így kiegészített és az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta.

[14] Az elsőfokú katonai tanács a logika szabályai szerint, ellentmondásmentesen értékelte a bizonyítékokat, a fellebbviteli bíróság álláspontja szerint indokolási kötelezettségének eleget tett ítélete 5. oldal 4. bekezdésétől a 6. oldal 2. bekezdéséig, és ítélete 3. oldal 4. bekezdésétől az 5. oldal 2. bekezdéséig terhelő történeti tényállást állapított meg.

[15] Az ügyészség eltérő minősítés megállapítására irányuló fellebbezése alapos.

[16] Az irányadó tényállás alapján a törvényszék okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, törvényesen minősítette a vádlott I./ tényállási pontban írt, folytatólagosan megvalósított katonai vétségét. A vádlott azzal a magatartásával, hogy a 2021. október 8-án teljesített járőrszolgálat során a felállítási helyét két alkalommal is engedély nélkül elhagyta, megvalósította a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségét.

[17] Az elsőfokú katonai tanács ugyancsak helyesen minősítette a vádlottnak a II./ tényállási pontban tanú3 rendőr őrnagy sérelmére megvalósított függelemsértő katonai vétségét. A vádlott azzal a magatartásával, hogy 2021. január 21. napján szolgálati előjárója,

az osztályvezető-helyettes tekintélyét tiszteletlen viselkedésével más előtt megsértette, megvalósította a Btk. 447. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző függelemsértő katonai vétséget.

[18] Tévedett azonban az elsőfokú katonai tanács, amikor a II./ tényállási pontban tanú5 rendőr őrnagy sérelmére kifejtett függelemsértő katonai vétséget, illetve a III./ tényállási pontban rögzített vádlotti magatartást szolgálati vétségként és nem egységesen függelemsértő bűncselekményként minősítette.

[19] E körben a másodfokú katonai tanács - a fellebbviteli főügyészség átíratában foglaltakkal egyetértve – előre bocsátja, hogy a vádlott 2021. január 21. napján 8 óra 00 perctől nem közlekedési járőr feladatokat látott el, hanem hivatali munkarendben, írásos ügyfeldolgozó tevékenységet folytatott. Ténylegesen nem volt közterületi őrszolgálatba vezényelve, mivel a vezénylését előljárója, tanú5 rendőr őrnagy közlekedésrendészeti osztályvezető – a rendőrségi pszichológus két nappal korábban keltezett írásos javaslatára – megváltoztatta, és azt határozta meg alárendeltje, tanú3 rendőr őrnagynak, hogy a vádlottnak irodai ügyfeldolgozó feladatot adjon, így a vádlottnak a 16 óra 00 percgig tartó munkaidejében baleseti jegyzőkönyveket kellett gépelnie a leíró helyiségben, közterületre nem vonulhatott ki, szolgálati fegyverét nem vehette fel. A szolgálati előljáró soron kívüli, korábbi szolgálati vezénylést módosító döntése nyomon követhető a különböző szolgálati iratokban, így az ismertetett Szolgálattervezet adott napra vonatkozó „Eligazítás” rovata irodai munkavégzést tüntet fel, a Napi Szolgálati Összesítő „Napi beszámoló” rovata kiadott eszközt és járőr tevékenységet nem tartalmaz, ellenben az „Eligazítás a napi feladatok ellátásához” rovat a vezényelt gépkocsizó járőrszolgálatához képest az eligazításban meghatározott irodai munkát tartalmazza. A Napi beszámolólap szintén egyéb, nem közterületi óraszámot generáló tevékenységet jelöl. A szolgálati okmányokban foglaltakat a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai is alátámasztották. tanú5 rendőr őrnagy úgy nyilatkozott, hogy az előállt rendkívüli helyzetben a vádlottra nem vonatkoztak a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzat előírásai. tanú3 rendőr őrnagy pedig megerősítette, hogy a vádlott betegállományból szolgálatra aktuálisan alkalmatlan minősítéssel ment vissza, ezért nem volt vezényelt szolgálatba küldhető. A Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségét az követi el, aki ór-, ügyeleti vagy egyéb készenléti szolgálatban – az adott szolgálatra vonatkozó szolgálati intézkedés rendelkezéseit megszegve – elalszik, vagy a szolgálat ideje alatt szeszes italt, illetve kábítószer vagy kábítószernek nem minősülő kábító hatású anyagot vagy szert fogyaszt, rendeltetési helyét elhagyja, vagy a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezést más módon súlyosan megszegi. Miután nem vezényelt járőrszolgálatot teljesített a vádlott, a szolgálatban kötelességszegés vétségét tényállási elem hiányában nem követhette el.

[20] Ugyanakkor az ítéleti tényállás II./ és III./ pontjában a vádlott előljárója, tanú5 rendőr őrnaggyal szemben tanúsított, időben egymást szorosan követő függelemsértő magatartásait rögzíti. A vádlott az ítéleti tényállás II./ pontjában rögzített, tanú5 rendőr őrnaggyal szemben kifejtett tekintélyt sértő magatartása az ítéleti tényállás III./ pontjában írtak szerint már parancs iránti engedetlenségbe fordult át, több alárendelt jelenlétében. A Btk. 444. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő parancs iránti engedetlenség büntetettét az követi el, aki a parancsot nem teljesíti, mégpedig olyan módon, hogy más alárendeltek jelenlétében vagy egyébként nyilvánosan, akár a parancs teljesítésének

kifejezett megtagadásával, akár egyéb sértő módon történik. Nem kétséges, hogy a vádlott magatartásával a bűncselekmény alapesetét valósította meg, amikor a közlekedési osztályvezető utasítását nem hajtotta végre, nem tért vissza a leíró helyiségbe. Nem kétséges az sem, hogy a parancs kiadásánál a közlekedési osztályvezető több alárendeltje is jelen volt és észlelte, hogy annak a vádlott nem tesz eleget. Az adott minősítő körülmény megállapításához azonban további feltételként szükséges, hogy a cselekmény a parancs teljesítésének kifejezett megtagadásával, vagy egyéb sértő módon történjen. A más alárendelték jelenlétében elkövetett parancs iránti engedetlenség is csak akkor minősül súlyosabban, ha az ténylegesen nagyobb mértékben sérti a szolgálati felsőbbbség tekintélyét, tehát a parancs teljesítésének nyílt megtagadásával vagy egyébként sértő módon történik meg. Utóbbi esetben tehát az elkövető olyan módon tanúsít engedetlenséget, hogy az feltűnően durván sérti a parancs kiadójának tekintélyét. Az elsőfokú bíróság által rögzített történeti tényállás azonban nem tartalmazza azt, hogy a vádlott a parancsot kifejezetten megtagadta volna, és azt sem, hogy Terhelt1 volt címzetes rendőr törzsőrmester más módon, úgy nem teljesítette a parancsot, hogy az feltűnően durván sértette volna a parancs kiadójának tekintélyét. Az irányadó történeti tényállás szerint a vádlott a rá nézve több alárendelt jelenlétében kiadott parancsot egyszerűen figyelmen kívül hagyta, szó nélkül továbbment. A parancs iránti engedetlenség természetesen mindig sérti a parancs kiadójának tekintélyét, azonban a jelen esetben a vádlott részéről nem valósult meg olyan többlet magatartás, amely a sértő módon történő elkövetés megállapítását megalapozhatná (Kbf.61/2014/4. számú határozat).

[21] A töretlen bírói gyakorlat szerint (KBJD 286.) pedig a parancs iránti engedetlenség vétségével bűnhalmazatban nem állapítható meg a szolgálati tekintély megsértésének vétsége, ha az utóbbit az elkövető a parancs iránti engedetlenséggel együtt valósítja meg. Jelen bűnügyben az ítélet történeti tényállásának II./ és III./ pontjában kifejtett vádlotti magatartás azonos védett jogtárgyat sértett, és a vádlott időben megszakítás nélkül fejtette ki tekintélysértő magatartását, melynek végén szembe helyezkedett a szolgálati előjárója parancsával. Így tehát a vádlott azzal a magatartásával, hogy tanús rendőr őrnagy közlekedési osztályvezető tekintélyét tiszteletlen viselkedésével más előtt megsértette, majd pedig több alárendelt jelenlétében nem teljesítette azt a tőle kapott parancsot, hogy menjen vissza a szolgálati helyére, megvalósította a Btk. 444. § (1) bekezdésébe ütköző katonai vétség alapesetét.

[22] A korábban kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a vádlott függelemsértő cselekményeit (II. és III. tényállási pont) 1 rendbeli szolgálati tekintély megsértése vétségének [Btk. 447. § (1) bekezdés a) pont] és 1 rendbeli parancs iránti engedetlenség vétségének [Btk. 444. § (1) bekezdés] minősítette. Egyidejűleg a vádlott terhére rótt szolgálatban köteleességszegés vétségének [Btk. 438. § (1) bekezdés, III. tényállási pont] megállapítását mellőzte.

[23] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítélete 8. oldal 3-4. bekezdésében helyesen sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt idő további enyhítő körülményt jelent. Tévedett azonban az elsőfokú katonai tanács, amikor halmazati büntetésül közérdekű munka büntetésre is ítélte a vádlottat. A vonatkozásában megállapítható enyhítő körülmények száma

és súlya alapján a fellebbviteli bíróság úgy ítélte meg, hogy a vádlottal szemben lefokozás önálló katonai büntetés alkalmazása szükséges és elégséges joghátrány. Ezért az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és enyhítésül a vádlottal szemben kiszabott közérdekű munka büntetésre, valamint annak átváltoztatására vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzte, és ezzel egyidejűleg a vádlottal szemben kiszabott lefokozást önálló katonai büntetésként tekintette kiszabottnak. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint az így kiszabott önálló katonai büntetés igazodik ténylegesen a vádlott személyiségében és cselekményében rejlő társadalomra veszélyességhez, a bűnössége fokához, az enyhítő és súlyosító körülmények számához és nyomatékához, és szolgálja megfelelően a Btk. 79. §-ában megfogalmazott büntetési célokat.

[24] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

[25] A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 598. § (2) bekezdésén és a Be. 606. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2022. május 25.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.

a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 43.Kb.103/2021/11. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.14/2022/4. számú ítéletében írt változtatással 2022. május 25. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2022. május 25.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.

a tanács elnöke

..